

Folytatni kell a sikeres közös munkát

Választásokra készül a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara, a MEGOSZ és az OEE ismét szövetségeként támogatja a MAGOSZ-t, az „Összefogás listáját”. Az elmúlt években elért eredményekről és a voksolásról kérdeztük Györffy Balázst, a köztestület elnökét.

– 2013-ban alakult meg a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara. Hogyan értéke-li a köztestület tevékenységét az erdőgazdálkodók szemszögéből?

– A Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetsége (MEGOSZ), illetve az Országos Erdészeti Egyesület (OEE) a kezdetek óta stratégiai partnere a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarának, mindkét szervezet tagja volt a 2013-as kamarai választásokra listát állító, a Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek Szövetsége (MAGOSZ) által vezetett szövetségnek.

Az ágazatot érintő szakmai ügyekben a NAK megalakulása óta folyamatosan egyeztetünk egymással, de együttműködésünk a MEGOSZ-szal és az OEE-vel más területeken is eredményes volt. Az, hogy a két szervezet idén is csatlakozott a MAGOSZ-hoz, az „Összefogás listájához”, jó visszacsatolás az elvégzett munkára. Hiszen ez azt jelenti, hogy az erdőgazdálkodók elégedettek a tevékenységünkkel, tudunk számukra értékelhető eredményeket felmutatni.

– Mit tart a legfőbb eredménynek?

– Egyértelműen az erdőtörvény módosítását. A törvénytervezet megalkotása során közösen alakítottuk ki álláspontunkat az állami erdőgazdaságokkal, a magán-erdőgazdálkodókkal és a Pro Silva Hungariával. Ez a négyes fogat nagyon határozottan kitartott érveik mellett, és – sokszor komoly csatákat megvívva – sikerült elérni a célunkat. A közel két és fél éves törvényalkotási folyamat végén, 2017 májusában az Országgyűlés olyan erdőtörvény-módosítást fogadott el kétharmados többséggel, amely valóban az erdő és az erdőgazdálkodás érdekeit szolgálja. Ezzel azonban nem értünk a munka végére: komoly erőfeszítésekre lesz még szükség, hogy törvényben rögzített elvek a végrehajtási rendeletekben ne „puhuljanak fel”. A FIDESZ frakció felkért arra, hogy kövessék nyomon a végrehajtási rendeletek megalkotását, azért, hogy ezek az elfogadott törvény szellemében szülessenek meg. Ennek a feladatnak – úgyis,

mint az Országgyűlés Erdészeti Albizottságának elnöke – igyekszem maradéktalanul eleget tenni.

– Mi az, ami komoly előrelépést jelent a korábbi erdőtörvényhez képest?

– Magyarországon a természetvédelmi korlátozással érintett erdők aránya eléri a 40 százalékot. A korábbi erdőtörvény és a természetvédelmi törvény viszont nem teremtette meg a természetvédelmi korlátozások ellentételezését, ami azt eredményezte, hogy a túlzó mértékű, szakmailag nem kellően alátámasztott természetvédelmi korlátozások szinte megfosztották az erdőtulajdonosokat a fenntartható erdőgazdálkodás folyamatos gyakorlásától.

Ez vidéki munkahelyek ezreit veszélyeztette, másrészt a magánerdők több mint negyedén, legalább 250 ezer hektáron nem folyik gazdálkodás. Csak ezen területek termelésbe vonása megoldaná a tűzifahiányt, jelentős adóbevételeket hozna és vidéki munkahelyeket teremthetne.

Folyamatosan hangsúlyoztuk, hogy az elfogadott Erdőtörvény egyáltalán nem lehetetleníti el, vagy szorítja háttérbe a természetvédelmi szemléletű erdőgazdálkodást, a folyamatos erdőborítást, vagy éppen a holtfák megghasználatát.

Ugyanakkor megteremti azt a már régen hiányzó összhangot és egészséges egyensúlyt, amire a magyar vidéknek égetően szüksége van egy olyan fontos területen, mint a kétféle hektár erdőterületünk használata.

Az eddig megjelent vagy bevezetett természetvédelmi célú korlátozások továbbra is fennmaradhatnak, de a tör-

vényben előírt mérték felett kizárólag a gazdálkodóval, tulajdonossal történő megegyezést követően jelenhetnek meg. Ez megteremtheti a folyamatos együttműködést a természetvédelem és a gazdálkodás között, aminek eddig nagy hiányát tapasztalhattuk.

A törvénymódosítás nagyban hozzájárul a magántulajdonú erdők hatékonyabb hasznosításához is. Ez félmillió fős erdőtulajdonosi kört, valamint közel ötmillió fős erdőgazdálkodói kört érint pozitívan. Az Erdészeti-, a Vadgazdálkodási törvények újalkotásával a korábbi egyoldalúságok helyett az erdő, mint nemzetgazdasági érték, az eddigieknél jobban kiaknázható lesz. Enélkül pedig nem képzelhető el a magyar erdőgazdálkodás további fejlődése, a vidéken élő lakosság megtartása, új munkahelyek teremtése, és az erdőkben rejlő gazdasági lehetőségek hatékony kihasználása, azaz az értéktérmető erdőgazdálkodás.

Összefoglalva: az erdészek jogosan érezhették úgy, hogy „féltük” tőlük az erdőt, miközben az elmúlt száz évben kétszeresére növelték hazánk erdősültségét. Úgy vélem, az erdőtörvény módosításával sikerült ezt a szemléletet megváltoztatni.

– November 3-án kamarai választások lesznek. A MAGOSZ alelnökeként mit üzen az erdészeknek?

– Ahogy korábban említettem, nagy öröm és megtiszteltetés számunkra, hogy a MEGOSZ-t és az OEE-t a MAGOSZ választási szövetségei között üdvözölhetjük. Rajtuk kívül további 16 szervezet csatlakozott a MAGOSZ-hoz, az „Összefogás listájához”, ezzel egy soha nem látott együttműködés valósult meg a hazai agráriumban. A MAGOSZ és támogató szervezetei lefedik a teljes agrár-, erdő- és élelmiszergazdaságot, a kicsiktől a nagyokig, a termelőktől a feldolgozóig. A MAGOSZ-szal szemben induló Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetsége (MOSZ) listáját egyetlen szakmai szervezet sem támogatja. A MAGOSZ alelnökeként arra buzdítom az erdészeket, hogy vegyenek részt a 2017. november 3-i kamarai választáson, és szavazzanak a MAGOSZ és szövetségei listájára. Ahhoz ugyanis, hogy a közösen kitűzött célokat meg tudjuk valósítani, és a sikeres munkát tudjuk folytatni, erős felhatalmazásra van szükségünk.

Forrás: NAK, MEGOSZ, OEE

Kép: Agrotrend